

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Dominica p[ri]ma aduentus. Sermo super euangeliu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Dñica. I. aduentus

Bermōes super euāgelia totiā anni

Dominica p̄ma aduentus.
Sermo super euāgeliū.

Ecce rex tuus.

Ecce us venit tibi mansuetus.
Sach. ix. et Matth. xxi.
Hoc adūtū q̄ euāgeliū istud
bis in āno solet regi in ecclia. scz dñica in
ramis palmarū q̄ntu ad sensum et factu his
toricu: et p̄ma dñica aduentus q̄ntu ad fas
ctu allegoricu. Nā per hunc aduentū ch̄ri
in hierlm signa allegorice aduent⁹ ch̄ri
in carnē. Nāc ḡitur exposturū sumus di
uisa spirante grā euāgeliū istud de ad
uentū in carnē. Dicēbat ḡ prophetā zacha
rias. Dicite filie sion. Ecce rex tuus r̄c. q̄i
di. O vos prophetē et p̄dicatorēs dicite si
lē sion. id ē ecclie militati: filie sion. id ē
ecclie triumphanti: vñ. etiā dicite filie
sion. i. cui libet aie fideli q̄ filia q̄t ecclie.
Et qđ dicat subiugit. Ecce rex tu⁹ venit
tibi. i. ad utilitatē tuā: subdit māluerius
Talē ei petierāt sc̄ti p̄s Esa. lxy. Emit
te agnū dñe. q. d. Emitte filiu tuū pium et
māluerius de petra desti. i. de brā p̄gine: q̄
petra dñ. xp̄. cōstantiā. Deserterāt etiā dñ.
brā virgo q̄ nullo virili semine fuit corru
pta sic deserterū nullo aratro aperit: ad mo
tem filie sion. i. ad sublimitatē ecclie cui
īp̄e ch̄is est caput. De h̄ aut aduentū filij
deū in carnē tria nobis in euāgeliō iuxta al
legoriā insinuant̄ z̄emplanda q̄ etiā satis
intelligi p̄nt in verbis p̄ssimiptis.

Primū est veniētis benignitas.
Secundū est veniētis modalitas.

Tertiū est sui aduentū ueritas.

Primū ē veniētis benignitas. Ber.
In q̄ em magis commendare poterat
benignitate luā q̄ suscipiendo carnē meā
q̄nto em se minore fecit in huānitate tāto
se maiore exhibuit i bonitate. Et q̄nto p
me uilior: tāto mihi charior est. Hec ille.
Signa at b̄mōi benignitas in euāgeliō
cu dr. Cū appropinquasset iesus hierosol

lymis et venisset r̄c. vñ. sibi adducite mi
hi: vbi designat triplex filii dei in carnē
venientis benignitas.

Secunda est venerande dilectionis.
Tertiā est admirande cōiunctiōis.

Aprima igif est r̄c. ps. Benignus et mi
sericors est. hec benignitas signa cū dicit
Cū appropinquasset iesus hiero. et veni
bet. ad mō. oli. hierlm em̄ visio pacis int̄
ptatur. berhpage dom⁹ buccē: mōs autē
oliueti excellentiā miscōdie siḡt. oleū em̄ le
nitū ē et suave. Per h̄ ergo q̄ appropin
quavit iesus hierlm et venit berhpage ad
monētē oliueti: signa allegorice q̄ approp
in quavit tps in q̄ disposuerat dñs face
re pacē cū hoīe qua annūciaverat loquēs p
buccā. i. p̄ os p̄phetarū et sic venit ad mon
tem oliueti ad excellentiā sue miscōdie huī
mano generi impendendā. In ip̄e voca
tur princeps pacis. vt h̄. Esa. ix. Et ibid
Et pacis ei⁹ nō erit finis. **S**ecunda est be
nignitas venerande dilectionis q̄ dilexit
nos: et hec signa cū dñ. Tunc misit duos
discipulos dices eis: ite in castellū qđ tra
vos est. r̄c. Hi duo discipuli sunt sapientia
divina q̄ filio appropriata: et amor diuinus
qui appropriata sp̄uſancro. Hos misit in
castellū. i. in mūdū eis p̄tarū. Nā sapien
tia mūdana p̄tarā sapie dei: et amor mū
di amori di. Opus q̄ppe reductōis p̄ qđ
adducta est asina. i. huānitas ad filiu dei
est op̄ moris inextimabilis et sapie inext
plicabilis. Hiero. xxxi. In charitate p̄pe
tua dilexi te. Jō atraxi te miserāḡui. Et
de sapia dr. ps. Omnia in sapientia fecisti.
Tertiā est benignitas admirande con
iunctiōis: q̄ vñz sibi cōiunxit naturā nr̄am.
Ad tytu. iii. Apparuit beni. et h̄ua. saluat
oris nr̄i dei r̄c. Et hec siḡt p̄ h̄ q̄ di. solu
isse et adducite mihi nō simplicitē recō
ciliā do mihi s̄z etiā p̄sonaliē vñiendo qđ
est opus sume mirabile inter opera dei.

Secundū principale mysteriū est veni
ēti modalitas: q̄r̄ venit māluerius: ye
nit sedēs sup̄ asinā yelūnētis strata q̄ m̄
prius soluta fuit a vinculo. Elbi tria p̄cū
pue designātur circa huānitatē quā assū
psit filius dei.

Primū est inviolabilis puritas.

Secunda est admirabilis huālitas.

Tertium est inextimabilis scititas.

Primum est iniabolibilis puritasq; signat per h^o & asina soluta est & deinde ad ch^rim adducta. i. huianitas ab omni culpe p^{ri}ncipio soluta est & sic filio dei vnta p^{ro}misit. **E**nī glosa ordinaria sup illo. Jo. iij. Qui de celo venit sup omes est. dicitur q; huianitas ch^rii sumpta est de altitudine huiane natu re. scz de statu innocētie in quo nō fuit pol luta aliqua macula. **S**ecundum est admirabilis huianitas in tali huianitatis assumptione q; designat p; h^o & ch^ris sup asinā ascen dit q; est anal huile. Phil. ii. Semetipm exanimis formā serui accipiens in similiitudine hominum factus et habitu inuenit ut hoc. **I**nco parabilis pfecto huianitas deuz boiem fieri. **T**ertium est inextimabilis scititas: q; vices assumpsit huianitatē omni scititate & virtute plenissimā & h^o in euāge h^olo designari potest: per h^o & dicitur. vñt leu dens sup asinā strāta vestimentis discipulū loz supiadicoy. **G**idelicet sapie & charitatis qbus excellentissime adornata est ch^rii huianitas ab ipso instanti cōceptiōis sue. Jo bene pphatū fuerat. **H**iere. xxxij. **N**ouū faciet dñs sup terrā. mulier circū dabit virū. i. virtuosum boiem & perfectū se dñm mentem.

Tertium principale mysteriū est sui ad quentus utilitas q; pot signari p; h^o & dñ plurima autē turba vestimenta. zc. vscz in finē. **V**bi intelligi potest triplex utilitas puenies nobis ex aduerū filii dei & carne.

Prima est exemplatio cōtentinende munditatis.

Secondā est exercitatio diligēde scititatis. **T**ertia est affectio appetēde felicitatis. **P**rima est exēplatio ztēnende mūdani etat q; designat p; h^o & dñ & plurima turba strauerū vestimenta sua in via q; sicut dicitur Grego. Quid sūt terrena oia nisi q; corporis indumenta. Jo vestimenta in via sternere ppter reuerentiā ch^rii est terrena ppter eius amorē ztēnere: qd durū nulla tenus videri dñ. ppter exēplū ch^rii qui pro nobis paup fieri voluit. n. Lox. viij. Scilicet gratia dñi nostrī iesu ch^rii qm cū diues esset paup esset voluit ut illius inopia diuītates esset. **S**econdā est exercitatio diligēde scititatis. Nam ppter amorē quē nobis ch^ris in carne exhibuit multi mirabilis ac-

censi fuerūt ad oga sanctitatē. Et h^o signat p; h^o & cedebat ramo de arborib; ei sterigebant in via. Rami em̄ virides designat oga virtutū q; cedunt de arborib;. i. de bonis voluntatib;. Voluntas em̄ bona siue affectio dñ arbor bona. **M**atth. viij. Nō potest arbor bona fructū malos facere. Sed vñt virides semper manere debet in radice charitatis. **G**reg. **A**libil h^oz viriditatis ramus boni operis si nō māserit in radice charitatis. **T**ertia est affectio adqrenib; de felicitatis q; signatur p; hoc & turbe q; pcedebat & q; sequebant clamabat dicentes. **O**sanna filio dauid zc. In quo signat q; oēs & pcedētes ch^rii adūctū & sequētes saluari nō pñt nisi p; eū & in eius fide. Jo tota affectio nra dñ in eū extendit: qz vt dñ Act. iiiij. Nō est aliud nomē sub celo datū hoībus in quo nos oporeat saluos fieri. **D**ultū qppē acreuit homini spes & affectio salutis obtinende ex ei adūctū in carnē. **H**ec pauca dixim⁹ sup euā gelium p; allegorū qbus multa alia supaddi posserunt p; arbitrio pdcantib; & iuxta erigeniā assistentie audiētis. Semper autē mēores sum⁹ qm p; nobis in carnē venit ch^ris & p; nobis dñ facit & vt nos sue diuinitatē participes efficeret. **S**tudeam⁹ itaq; p; fidē & amore sibi adherere vt tandem in regno suo nos dignet cū angelū suscipe. **A**mē. **D**ñica. ij. adūctus. Ser. sup euāge.

Incluse vide

Constituit filiū hoīs venītem in nube cū prāte magna zma testate. **L**u. xxi. O q; freqnter pmeditari debem⁹ illud Tūc. Si em̄ attēte ppedere mus q; terribilē erit illud tūc; pfecto nō sic negligētē sēm⁹ circa pñs nūc Erit ei illud tūc: qm nulla fieri poterit pñia fructus: nulla opatio meritoria. **P**ūc at si volum⁹ & fructuose penitere & glām mereri possimus. ij. Lox. vij. Ecce nūc tps acceptabiliē ecclēsiae dies salutis. Ne q; infructuose nobis transeāt salutē dies q; habem⁹ in pñti nūc: sp; studeam⁹ in mēre pñudere ibi lud terribile tūc. Sunt autē tria ztideranda circa hec mysteria iuxta textū euāgeliū cum q; si bñ pñst̄ sunt omnis corporis & negligentie excusūna.

Primū ē mysteriū terrifice pñligiōis.